

Спілкування із природою

Встану вранці, потягнуся,
Сонцю, небу посміхнуся,
Із новим днем привітаюсь,
Із промінчиком пограюсь.

Поспілкуюсь із хмарками:
«Ніжні ви, як руки мами!»
У вітриська запитаю:
«Навіщо деревце гойдаєш?»

Відповість мені вітрисько,
До мене нахилившись близько:
«Життям його я надихаю,
На нього дощик посилаю».

Запитаю я у річки:
«Хто згубив барвисті стрічки?»
«Тут веселка побувала,
Кольори порозкидала».

Привітаюсь до ромашки,
Бо зробити це не важко:
«Добрий ранок, люба квітко,
Квітни ти на радість діткам».

Підійду я до калини,
А вона : «Привіт, Дарино!»
«Здрастуй!» - відповім я їй,
Подарую погляд свій.

Заспіває мені пташка:
«Якщо щира твоя ласка,
Будь завжди природі другом,
Говори із полем, лугом».